

רע"פ 5900/21 - רז קירשנר, רז קירשנר בע"מ, משה קירשנר, משה קירשנר בע"מ נגד מועצה מקומית גדרה

בית המשפט העליון

רע"פ 5900/21 - א'

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשים:

1. רז קירשנר
2. רז קירשנר בע"מ
3. משה קירשנר
4. משה קירשנר בע"מ

נגד

המשיבה:

מועצה מקומית גדרה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפמ"ק 58373-06-21 מיום 15.8.2021 שניתן על ידי השופט ע' דרויאן-גמליאל; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשים:

עו"ד ניסן שריפי

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' דרויאן-גמליאל) בעפמ"ק 58373-06-21 מיום 15.8.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום ברחובות (השופטת א' סבחת-חיימוביץ) ב-עפמ"ק 66647-01-20 מיום 27.5.2021.

2. המשיבה הגישה לבית משפט השלום בקשה למתן צו הפסקה שיפוטי, לפי סעיף 22ב לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: חוק רישוי עסקים), בגדרה היא עתרה כי בית משפט השלום יורה על הפסקת השימוש בעסק "מסוג מרכול לממכר פירות וירקות ללא טיפול במזון" (להלן: העסק), ואשר מצוי בגוש 3866 חלקה 1 בגדרה (להלן: עמוד 1

המקרקעין).

מהבקשה עולה כי ייעודם של המקרקעין חקלאי; כי המבנה בו העסק עושה שימוש נבנה בשנת 1998 מכוח היתר, לפיו ייעוד המבנה יהיה חקלאי וכי השימוש במבנה יופסק כעבור 10 שנים; וכי העסק אינו פועל על פי רישיון, וזאת בניגוד לדין.

עוד נטען בבקשה כי מדובר בעסק בהיקף מסחרי גדול – הכולל שטח פתוח של כ-1,370 מ"ר ומבנה ששטחו 960 מ"ר; וכי בחודש פוקדים את העסק בין 20,000 ל-24,000 לקוחות.

3. בית משפט השלום קיבל את הבקשה למתן צו הפסקה שיפוטי.

בפסק הדין צוין כי על בסיס התשתית הראייתית שהוצגה, העסק פועל ללא רישיון עסק כנדרש לפי פריט רישוי 4.7ב לצו רישוי עסקים (עסקים טועני רישוי), התשע"ג-2013; כי העסק פועל על מקרקעין שייעודם חקלאי; וכי המבקשים מיצו את ההליכים לקבלת רישיון עסק, אך בקשות אלו נדחו ואין לעת הזו "כל היתכנות להכשרת השימוש".

עוד נקבע כי בעסק מתקיימת פעילות עסקית נרחבת; וכי, ככל שהמבקשים חפצים להוכיח כי העסק נועד למיון ולאריזה בלבד, עליהם לפנות בבקשה מתאימה לרשויות המוסמכות לדון בכך.

בתוך כך, נדחתה טענת המבקשים כי המשיבה פועלת באכיפה בררנית. נפסק כי לא עלה בידי המבקשים להוכיח כי הם "הופלו לרעה ביחס לאחרים, שענינם דומה". כן,

נדחתה טענת המבקשים לשיהוי, וזאת לאחר שהוכח כי בקשה לרישיון עסק למרכול מושא ההליך דנן הוגשה בחודש אפריל 2020, וכי פעילות עסקית זו החלה כשנתיים-שלוש לפני כן, כאשר עובר להפעלת עסק מסוג מרכול פעלו במקום עסקים שונים שאף הם לא קיבלו רישיון עסק.

לנוכח האמור לעיל, הורה בית משפט השלום על צו הפסקה שיפוטי; אסר על ניהול העסק או על הפעלתו ללא רישיון או היתר זמני כדין; אסר על העברת הבעלות או ההחזקה בעסק לאחר, אלא אם כן יהיה בידי רישיון עסק או היתר זמני כדין; וכן הורה, בהתאם לסעיף 24 לחוק רישוי עסקים, כי ככל שהמבקשים לא ימלאו אחר הוראות בית המשפט, יותר למשיבה לאוכפם, והיא רשאית להיעזר במשטרה לשם כך.

4. ערעור המבקשים לבית המשפט המחוזי, נדחה.

בית המשפט המחוזי דחה את השגותיהם של המבקשים לעניין קביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום, לרבות לעניין הצורך ברישיון עסק, אכיפה בררנית, שיהוי, ואי-פקיעת ההיתר שניתן למבנה. נקבע, כי בית משפט השלום מצא על יסוד המסכת הראייתית-עובדתית שהונחה לפניו, כי המבקשים "מפעילים עסק ללא רישיון, במבנה ללא היתר

הניצב על קרקע חקלאית, כאשר אין סיכוי לקבלת רישיון עסק ולקבלת היתר; וכי ממילא אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה.

כמו כן, נדחתה הטענה כי שאלת השימוש ואפשרות קבלת ההיתר בעסק תלויה ועומדת בהליך אחר, שטרם ניתנה בו החלטה; וכי היה על המשיבה לנקוט בהליך של שימוע בטרם פנתה בבקשה לפי סעיף 22 לחוק רישוי עסקים לבית משפט השלום – וזאת הואיל וטענותאלו הועלו לראשונה בערכאת הערעור.

בנוסף, נקבע כי בית משפט השלום עשה שימוש "זהיר ומדוד" בסמכותו לפי סעיף 22 לחוק רישוי עסקים, ומצא כי הבקשה לצו הפסקת שימוש מוצדקת לאור העובדה כי הפעלתו המתמשכת ובהיקף גדול של העסק בידי המבקשים פוגע "באופן בוטה בשלטון החוק, כשרק צו הפסקה מלא יוכל לרפא את המעוות".

לבסוף, נפסק כי המבקשים "עושים שימוש בהליכים משפטיים, תוך העלאתן של טענות קלושות וממוחזרות, כדי לדחות ולעכב ככל הניתן את שחיטת האוזה המטילה ביצי זהב". נקבע כי צו ההפסקה ייכנס לתוקפו בתאריך 31.8.2021 וכן חויבו המבקשים בהוצאות המשיבה על סך 15,000 ש"ח.

5. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי אשר יחד עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע כניסתו לתוקף של צו ההפסקה השיפוטי.

בבקשה המבקשים שבים וטוענים כי לנוכח הפגיעה בזכות היסוד לחופש העיסוק, יש להשתמש במשורה בסעיף 22 לחוק רישוי עסקים; כי, במקרה דנן, לא נעשה שימוש זהיר בצעד "דקוני" זה, כלשון המבקשים, לאחר שהמבקשים כלל לא הורשעו בהליך פלילי בגין שימוש חורג במקרקעין, ומבלי שנערך להם שימוע בטרם הוגשה הבקשה לבית משפט השלום; וכי ממילא הורו שתי הערכאות הקודמות על הפסקת השימוש בעסק ללא תשתית ראייתית מספקת, וכאשר כלל לא הוכח כי פעילות העסק מסכנת את הציבור.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מענייניו של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 5916/18 אבו חיארה נ' הועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים (27.8.2018)).

על אף ניסיון המבקשים לשוות לטענותיהם נופך עקרוני, שוכנעתי כי טענותיהם נטועות כל כולן בדלת אמותיהם של עניינים הפרטיים.

בהקשר זה יודגש כי טענות המבקשים נסובות רובן ככולן על עניינים שבעובדה, אשר נדונו זה מכבר על ידי שתי הערכאות הקודמות – ולא מצאתי מקום להידרש אליהן בשלישית.

זאת ועוד, טענת המבקשים כי לא ניתן להגיש בקשה לפי סעיף 22ב לחוק רישוי עסקים שעה שלא הורשעו בהליך פלילי בגין שימוש חורג במקרקעין, הועלתה לראשונה בפני בית המשפט המחוזי ביושבו כערכאת ערעור, ודי בכך בכדי לדחותה.

אף לגוף הטענה, לא מצאתי כי קיימת דרישה בהוראת סעיף 22ב לחוק רישוי עסקים לפיה ניתן לפנות בבקשה לצו הפסקה שיפוטי רק בהינתן הרשעה בפלילים. נהפוך הוא, סעיף 22ב(ג) קובע כי "מתן צו הפסקה שיפוטי אינו מותנה בנקיטת הליכים נוספים לפי חוק זה".

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע כניסתו לתוקף של צו ההפסקה השיפוטי.

ניתנה היום, כ"ב באלול התשפ"א (30.8.2021).

ש ו פ ט
